



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobce **L.B.**, bytem XX, zastoupeného obecným zmocněncem R. K., LL. M., bytem P. 1954, 150 00 P. 5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezů 642/2a, 461 80 Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2012, č. j. OD 1194/12-3/67.1/12258/Rg,

t a k t o:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 21. 12. 2012, č. j. OD 1194/12-3/67.1/12258/Rg, se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako opožděné zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Železný Brod, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 10. 2012, č. j. OD-11742/2012-HORJ, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a byla mu uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost uhradit náklady přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno dne 5. 11. 2012. K poštovní přepravě podal žalobce odvolání dne 19. 11. 2012, ale odvolání neadresoval správnímu orgánu I. stupně, ale přímo žalovanému, kterému bylo doručeno dne 20. 11. 2012. Žalovaný jej usnesením ze dne 21. 11. 2012, k poštovní přepravě vypraveného dne 22. 11. 2012, postoupil správnímu orgánu I. stupně, kterému bylo doručeno dne 23. 11. 2012. Protože v odvolací lhůtě, která skončila dne 20. 11. 2012, nebylo odvolání správnímu orgánu I. stupně doručeno, ani podáno k poštovní přepravě, nabylo rozhodnutí dne 21. 11. 2012 právní moci a proto bylo odvolání

podáno opožděně. Žalovaný uvedl, že odvolání přezkoumal dne § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a dospěl k závěru, že neodůvodňuje přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, obnovu řízení ani vydání nového rozhodnutí.

Žalobce v žalobě nesouhlasil se zamítnutím odvolání pro opožděnost. Odkázal na relevantní soudní judikaturu soudu, např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2010, sp. zn. 29 Cdo 1167/2009, a uvedl, že k zachování lhůty pro podání odvolání stačí, je-li posledního dne lhůty poštovní zásilka obsahující odvolání adresovaná místně a věcně příslušnému správnímu orgánu, podána držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence, s tím, že tento závěr se plně prosadí i v případě, kdy odvolání postupuje věcně a místně příslušnému orgánu jiný (nepříslušný) správní orgán, u kterého bylo odvolání podáno a kterému tuto povinnost tedy povinnost postoupit odvolání ukládá právní předpis, zde § 12 správního řádu. Uvedené závěry vyplývají i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2006 č. j. 5 Af 39/2004 - 66, ze dne 31. 3. 2010, č. j. 5 As 26/2009 - 67, a jemu předcházejícího ze dne 9. 1. 2008, č. j. 2As 47/2007 - 53. Žalobce dále namítl, že žalovaný pochybil tím, že se věci nezabýval jako podnětem k přezkumnému řízení či obnově řízení. Z důvodů nezákonnosti žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci tomuto správnímu orgánu k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje, aby jí soud v celém rozsahu zamítl. Ve shodě s žalobcem poukázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2010 sp. zn. 29 Cdd 1167/200, upozornil ale na jeho další pasáž, podle které je v řešení otázky včasnosti odvolání rozhodující, kdy byla zásilka obsahující odvolání podána postupujícím správním orgánem na poštu k přepravě příslušnému správnímu orgánu a nikoliv až faktické doručení odvolání příslušnému správnímu orgánu. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které tuto otázku řešilo. Dále odmítl výtku žalobce, podle které se odvoláním nezabýval jako podnětem k přezkumnému řízení či obnově, odkázal na poslední odstavec odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro danou věc rozhodné skutečnosti:

Skutkové okolnosti případu nejsou mezi účastníky sporné. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 22. 10. 2012 bylo žalobci doručeno dne 5. 11. 2012 do vlastních rukou. Odvolání proti němu žalobce adresoval přímo žalovanému a k poštovní přepravě jej předal dne 19. 11. 2012. Dne 20. 11. 2012, a to podle podacího razítka, bylo odvolání doručeno žalovanému. Ten jej usnesením ze dne 21. 11. 2012, č. j. OD 1148/12-2/67.1./Rg, postoupil Městskému úřadu Železný Brod jako správnímu orgánu, u něhož se odvolání podává, a to dle § 12 správního řádu. Usnesení bylo vypraveno a předáno k poštovní přepravě dne 22. 10. 2012 a správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 23. 11. 2012. Žalobou napadeným rozhodnutím pak bylo odvolání zamítnuto jako opožděné podle § 92 odst. 1 správního řádu z důvodu shora uvedených.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., vycházející přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu dle § 75 odst. 1 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podstatou sporu je zodpovězení otázky, zda odvolání žalobce proti správnímu rozhodnutí I. stupně bylo odmítnuto pro opožděnost v souladu se zákonem.

Otázka včasnosti odvolání, které účastník správního řízení adresuje věcně nepřislušnému správnímu orgánu, který je povinen jej postoupit věcně příslušnému správnímu orgánu, je skutečně řešena v soudních rozhodnutích, na něž žalobce odkazoval. Ve shodě se žalovaným musí soud konstatovat, že závěry z těchto soudních rozhodnutí plynoucí však žalobce interpretoval nesprávně.

Podle § 83 odst. 1 správního řádu je odvolací lhůta 15 denní. Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu pak platí, že lhůta je zachována, je-li poslední den lhůty podána poštovní zásilka adresována věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Pokud odvolání není podáno u místně a věcně příslušného orgánu, je ten správní orgán, u něhož bylo odvolání podáno, povinen postupovat v souladu s § 12 správního řádu a bezodkladně takové odvolání usnesením postoupit příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomit podatele.

Z žalobcem citovaného usnesení Nejvyššího soudu, jakož i z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že je-li odvolání podáno v odvolací lhůtě u nepřislušného správního orgánu, který má dle § 12 správního řádu povinnost postoupit jej správnímu orgánu příslušnému, nepostačí, je-li v odvolací lhůtě odvolání k poštovní přepravě podáno podatelem, nýbrž musí být v odvolací lhůtě také postoupeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Judikatura civilních a správních soudů se potom rozchází. Nejvyšší soud v usnesení ze dne 26. 10. 2010, sp. zn. 29 Cdo 1167/2009 dovozuje, že k včasnosti podaného odvolání postačuje, je-li zásilka obsahující odvolání podána v odvolací lhůtě postupujícím správním orgánem na poštu k přepravě příslušnému správnímu orgánu. Judikatura Nejvyššího správního soudu není pak v tomto směru zcela jednoznačná. Zatímco starší judikatura k správnímu řádu z roku 1967 vychází z toho, že v případě, kdy je odvolání adresováno a doručeno místně popř. i věcně nepřislušnému správnímu orgánu, posuzuje se za podané včas až poté, pokud je příslušnému správnímu orgánu fakticky postoupeno a doručeno ve lhůtě podle ustanovení § 54 odst. 2 správního řádu (z roku 1967), a datum odevzdání odvolání k poštovní přepravě v případě, kdy je toto adresováno nepřislušnému správnímu orgánu, je bezvýznamné, neboť fikce doručení váznoucí ke dni podání poštovní zásilky vázne pouze k osobě podatele, nikoliv k osobě postupujícího správního orgánu (srov. rozsudek ze dne 9. 1. 2008, č. j. 2 As 47/2007 - 53, www.nssoud.cz), novější judikatura, byť s odvoláním na předchozí závěry, dovodila (srov. rozsudek ze dne 31. 3. 2010, č. j. 5 As 26/2009-67, www.nssoud.cz), že „... Ze znění § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu lze dovodit, že lhůta k podání odvolání je zachována jen v případě, pokud je odvolání zasláno v zákonem stanovené lhůtě správnímu orgánu, jenž rozhodl v prvním stupni. ...“, když výraz „zasláno“ bylo chápáno ve smyslu „předáno“, nikoli až „doručeno“, jak plyne z věcného posouzení v předmětné věci. Z toho výkladu dotčených ustanovení správního řádu z roku 2004, který je pro účastníka správního řízení příznivější a který se shoduje s výkladem Nejvyššího soudu, pak zdejší soud vycházel.

V souzeném případě žalobce podal odvolání k poštovní přepravě dne 19. 11. 2012, tedy v odvolací lhůtě, jejíž poslední den připadl na 20. 11. 2012. Odvolání však nebylo

adresováno správnímu orgánu I. stupně v souladu s § 86 odst. 1 správního řádu, ale přímo žalovanému (když žalobce usoudil, že takový postup bude rychlejší), ačkoliv žalobce byl v rozhodnutí správního orgánu I. stupně řádně poučen. K faktickému doručení, ale ani k předání zásilky s odvoláním k poštovní přepravě ze strany žalovaného Městskému úřadu Železný Brod jako příslušnému správnímu orgánu I. stupně však v odvolací lhůtě, tj. do 20. 11. 2012 nedošlo. Odvolání bylo proto opožděné a nelze zohlednit, že žalobce jej dne 19. 11. 2012, tj. ještě v odvolací lhůtě, předal k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, a to právě z důvodu, že odvolání adresoval žalovanému, tedy správnímu orgánu nepřislušnému dle § 86 odst. 1 správního řádu. Žalovaný tak postupoval v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu, pokud žalobcovu odvolání zamítl jako opožděné.

Soud dále konstatuje, že ze správního spisu vyplývá, že jak žalovaný, tak správní orgán I. stupně postupovali při vyřizování odvolání bezodkladně. Žalovaný hned následujícího dne, kdy mu bylo odvolání doručeno, tedy 21. 11. 2012 vydal usnesení o postoupení věci, které ihned následujícího dne předal k poštovní přepravě správnímu orgánu I. stupně jako správnímu orgánu příslušnému. Správní orgán pak ihned odvolání žalobce posoudil a společně se spisovým materiálem jej k rozhodnutí předložil žalovanému. Soud tak konstatuje, že v žalobcově případě nedošlo zamítnutím odvolání pro opožděnost k extenzivnímu výkladu zákona, který by vybočil z mezí ústavnosti (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 31. 10. 2000, sp. zn. I. ÚS 324/99, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2008, č. j. 2 As 47/2007 – 53) a znamenal by nepřipustný zásah do žalobcových práv.

Rovněž není důvodná žalobní námitka, v níž žalobce tvrdí, že se žalovaný se odvoláním nezabýval z hlediska přezkumného řízení a obnovy řízení. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32, www.nssoud.cz, soud uvádí, že zhodnocení této otázky nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání pro opožděnost. Nadto je v daném případě poukázat na to, že žalovaný i opožděné odvolání posoudil z těchto hledisek, což vyjádřil v závěru odůvodnění svého rozhodnutí.

Ze shora uvedených důvodů soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož účastník, který má ve věci úspěch, má právo náhradu důvodně vynaložených nákladů proti účastníkovi neúspěšnému. Ve věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten však o náhradu nákladů řízení nežádal, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 4. června 2013

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně